

Den er jo ledig nu efter Enkepastorinde Petersens Død, og jeg kan ikke tænke mig nogen mere passende Bolig for Hr. Sidenius. Den tager sig nydeligt ud fra Vejen og skal være meget velholdt med en smuk Have og fortrinlige Udenomsbekvemmeligheder.“

Inger havde rejst sig. Hun var opbragt og skamfuld over denne Snak, hvis Hensigt hun godt forstod. Hun havde i det hele tabt meget for Hofjægermesterinden i den senere Tid. Ikke alene forstod hun nu, at denne længe paa underfundig Maade havde arbejdet paa at faa hende gift med Per; men hun begyndte ogsaa at ane, at der under hendes Iver herfor skjulte sig en utilladelig Optagethed af Pers Person, den hun undertiden havde berømmet for hende paa en højst usmagelig Maade.

Efter Kaffen gik Selskabet en lille Spadseretur gennem Haven og ud over Bakkerne, men til nogen Enesamtale mellem Inger og Per kom det heller ikke den Gang. Fru Blomberg holdt stadig Øje med dem, og straks efter Hjemkomsten kørte Vognen for Døren. Hofjægermesterinden maatte hjem til sin syge Mand, og Per blev overhovedet ikke anmodet om at blive.

Ved Afskeden omfavnede Hofjægermesterinden Inger og vilde kysse hende paa Munden; men Inger vendte mut Øret til. Hofjægermesterindens Kærtegn, som hun engang havde været saa taknemlig for, var i den sidste Tid bleven hende ligefrem imod.

Der gik nu flere Dage, hvori de to Forelskede ikke saaes. Hofjægermesterinden var bundet til Hjemmet af sin Mands Sygdom, og af den Grund maatte ogsaa Per give Afkald paa al Deltagelse i Egnens store Juleselskabelighed. Herover beklagede han sig dog kun, forsaavidt som det hindrede ham i at komme sammen med Inger. Han vidste, at hun baade for sin Skønheds Skyld og som Pastor Blombergs Datter var det fejrede Midtpunkt i Ungdommens Lag; men da han mente at vide, at der ikke fandtes andre Herrer der paa Egnen end nogle halvt bondeagtige Proprietærsønner og et Par grønne Studenter, følte han sig ikke foruroliget deraf.

Inde i hans Værelse hang der ligesom sidst en Hylde fuld af forskellige Slags Bøger; og hos disse søgte han sin Underholdning. Men mod Sædvane tog han denne Gang sin Tilflugt til Morskabslæsning, gennembladede Romaner, Skuespil og Noveller, der kunde sluge Tiden og døde hans Utaalmodighed.